

РЕШЕНИЕ

№ 354

гр. Пловдив, 18.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Велина Бр. Дублекова

при участието на секретаря Елена Ил. Калончева
като разгледа докладваното от Велина Бр. Дублекова Гражданско дело № 20215300101310 по описа за 2021 година

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 26, ал.1, предл. първо от ЗЗД и чл.55, ал.1, предл. първо от ЗЗД. В условията на евентуалност е предявен иск с правно основание чл.55, ал.1, предл. първо от ЗЗД.

Ищецът П. В. Й., ЕГН *****, с адрес гр. ****, ул. „*****“ №*, ет.*, ап.**, чрез пълномощник адв. С.Л., със съдебен адрес гр. ****, ул. „****“ №**, моли съда да постанови решение, с което да бъде признато за установено по отношение на ответника „АЙКАРТ“ АД, ЕИК 175325806, със седалище и адрес на управление гр. Варна, Бизнес парк Варна № Б1, че Договор за издаване и ползване на международна кредитна карта iCARD MASTERCARD GOLD от ***г. е нищожен и да бъде осъден ответникът да заплати на ищцата сумата 28950,89 лв., получена без основание по един нищожен договор. В условията на евентуалност, в случай че договорът не бъде обявен за нищожен, да бъде постановено решение, по силата на което ответникът да бъде осъден да заплати на ищцата сумата от 28950,89 лв., получена без основание, по прекратен договор. Претендират се разноски за производството.

Исковата претенция се основава на твърденията, че на ***г. между ответника, в качеството му на правопреемник на „ИНТЕРКАРТ ФАЙНАНС“ АД и ищцата е сключен договор за издаване и ползване на международна кредитна карта iCARD MASTERCARD GOLD, по силата на който картоиздателят- ответник предоставя на ищцата международна кредитна карта iCARD MASTERCARD GOLD с размер на лимита по картата 5500 лв. и размер на лимита за разсрочване 5500 лв. Твърди се, че договорът за издаване и ползване на международна кредитна карта iCARD MASTERCARD GOLD от ****г. е нищожен , тъй като към датата на издаване на кредитната карта ответното дружество не е имало право да извършва платежни услуги и да издава електронни пари. Твърди се, че не е притежавало лиценз за извършване на тази дейност, предвид на което, сключвайки процесния договор, ответното дружество е нарушило императивната норма на чл.2, ал.6, т.1 от ЗКИ в актуалната ѝ към датата на сключване на договора редакция. На следващо място се твърди, че договорът е нищожен, на основание чл.5, ал.4 от ЗПК, тъй като шрифтът, с който е написан е по- малък от 12-ти размер. Ищцата твърди, че на ****г. между нея, ответното дружество и трето дружество – „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД, кредитодател, е сключено тристранно споразумение за прехвърляне на кредит, по силата на което страните се съгласяват че към датата на сключване на споразумението задълженията на ищцата към ответното дружество са в общ размер на 4856,08 лв., равностойност на 2482,87 евро и се погасяват чрез извършване на директно плащане към ответника в деня на подписване на споразумението, както и че договорът се прекратява. Ищцата твърди, че независимо от прекратяването на договора, в периода 2014г. – юни 2020г., е извършила редица плащания към ответното дружество /плащанията са конкретизирани по дати и размер/, на обща стойност 28950,89 лв., които са правени за погасяване на задължението на ищцата по издадената ѝ кредитна карта от ответното дружество във връзка със сключения Договор за издаване и ползване на международна кредитна карта iCARD MASTERCARD GOLD от дата ****г., като плащанията се правени, защото са изисквани от ответника.

В срока за отговор по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника „АЙКАРТ“ АД, ЕИК 175325806, със седалище и адрес на управление гр. Варна, Бизнес парк Варна № Б1, чрез пълномощник адв. В. Я.,

със съдебен адрес гр. ****, ул. „*****“ № *, ет.*.

С отговора на исковата молба ответникът не оспорва, че между него и ищцата е сключен Договор за издаване и ползване на международна кредитна карта iCARD MASTERCARD GOLD от ****г., като конкретизира, че ответното дружество не е правопреемник на „ИНТЕРКАРТ ФАЙНАНС“ АД, а се касае за едно и също юридическо лице, което има промяна в наименованието. Оспорва договора да е нищожен, по подробно изложени аргументи в отговора на исковата молба. Твърди, че процесният договор е с предмет предоставяне на потребителски кредит, усвояван посредством кредитна карта и платежна сметка към нея. Издаването на електронни пари не е предмет на договора, с оглед на което е ирелевантно дали дружеството е имало право да издава електронни пари. Оспорва твърдението на ищцата, че не е имал право да предоставя платежни услуги. Твърди, че към датата на сключване на процесния договор дружество е надлежно вписано в регистъра на БНБ като финансова институция по смисъла на чл.3 ЗКИ /в редакцията на закона, действаща към релевантния момент на сключване на договора/ и като такова е могло да отпуска заеми със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства. Към релевантния период на сключване на договора от *****г. не е било предвидено изискване за притежаване на лиценз като условие за извършване на платежни услуги. Оспорва твърдението процесният договор да е нищожен на основание чл.5, ал.4 от ЗПК, като твърди, че към датата на сключване на договора не е имало законоустановено изискване за размера на шрифта.

С отговора на исковата молба ответникът оспорва твърденията на ищцата, че плащанията са извършвани без основания, като в тази връзка твърди следното:

Ответникът твърди, че плащанията, изброени в исковата молба, са извършвани от ищцата не за погасяване на задължение към ответното дружество по оспорения договор от *****г., а представляват погасителни плащания по сключения между ищцата и третото лице „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД /сега с наименование „АЙКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД/ Договор за кредит № *****г., усвояван посредством международна кредитна карта, издадена по силата на друг- различен от оспорения Договор за кредитна карта, сключен с ответното дружество, а именно Договор за издаване и

ползване на международна кредитна карта iCARD MASTERCARD GOLD № *****Г., ведно с Общи условия и Тарифа, за което се излагат подробни съображения. Твърди се, че изброените в исковата молба плащания не са заплатени към ответното дружество, а към кредитодателя по Договор за кредит № *****Г. „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД /сега с наименование „АЙКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД/ , с тях се връща усвоения и непогасен кредит към новия кредитодател „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД /сега с наименование „АЙКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД/ . Оспорва посочените от ищцата стойности на вноските като некоректно завишени, за което излага подробни аргументи. Релевира възражение за погасяване на вземанията по давност.

Конституираното по искане на ответника трето лице помагач на страната на ответника „АЙКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД, ЕИК 200739331, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 76А, ет.8, с подадено писмено становище оспорва възраженията за нищожност като неоснователни, за което излага подробни съображения, като изложените аргументи са аналогични на изложените от ответното дружество. От страна на третото лице се твърди, че извършваните от ищцата плащания са в изпълнение на Договор за кредит № *****Г., сключен с „АЙКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД, след като ищцата е усвоила предоставения кредит, посредством нова кредитна карта, издадена и обслужвана от „АЙКАРТ“ АД по новосключен договор за издаване и ползване на международна кредитна карта от *****Г. Твърди, че изложените от ответника „АЙКАРТ“ АД с отговора на исковата молба твърдения за факти и обстоятелства са верни и се присъединява към тях. Твърди, че след *****Г. ищцата многократно е усвоявала суми, предоставени ѝ от кредитодателя „АЙКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД по силата на договор за кредит от *****Г., като е използвала кредитната карта, издадена от „АЙКАРТ“ АД по новия договор за карта от *****Г., а именно ищцата е заплащала цената на стоки и услуги, разсрочвала е заплащането на задължения за извършени с картата покупки, теглила е парични средства в брой, начислявани ѝ са възнаградителна лихва и съответните такси, съгласно сключените договори за кредит и за кредитна карта.

С допълнителна молба, подадена преди първото по делото съдебно заседание, от ищцата са направени възражения за нищожност на Договора за издаване и ползване на международна кредитна карта от *****Г., Договор за кредит № *****Г., сключен между „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД и ищцата и

общите условия към този договор, Договор за издаване и ползване на международна кредитна карта от *****Г., сключен между „ИНТЕРКАРТ ФАЙНАНС“ АД и ищцата, и на Споразумение за промяна на кредитен лимит на международна кредитна карта, сключено между „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД и ищцата, поради противоречие с разпоредбите на ЗПК /отм./ в редакцията от 30.06.2006г., по изложени в молбата съображения. Твърди се, че оспорените договори са нищожни на основание чл.14, ал.1 от ЗПК /отм./.

По същество ищцата, чрез пълномощника си адв. Л., моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски. Подробни съображения развива в представена писмена защита.

По същество ответникът, чрез пълномощника си адв. Я., моли съда да отхвърли исковете като неоснователни. Претендира разноски. Представя писмена защита, с подробно изложени съображения.

Пловдивският окръжен съд, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и доводите на страните намери за установено следното:

По допустимостта на исковете.

Предявените искове са допустим и следва да се разгледат по същество.

По основателността на исковете.

По делото е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че между ищцата и ответника (с предишно наименование „ИНТЕРКАРТ ФАЙНАНС“ АД) е сключен Договор за издаване и ползване на международна кредитна карта от *****Г.

Страните не спорят, че с подписването на споразумение за прехвърляне на кредит от *****Г., сключено между ответника (с предишно наименование „ИНТЕРКАРТ ФАЙНАНС“ АД), ищцата и третото лице помагач „АЙКАРТ КРЕДИТ“ АД (с предишно наименование „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД) се прекратява действието на договора за издаване и ползване на кредитна карта от *****Г., както и че всички задължения по този договор се погасяват със средства, отпуснати на ищцата от „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД. Посочените обстоятелства се установяват и от приетия по делото препис от Споразумение за прехвърляне на кредит /л.5/.

От приетите по делото като писмени доказателства преписи от Договор

за кредит № *****Г., ведно с Общи условия към него /л.120-л.121, Договор за издаване и ползване на международна кредитна карта от *****Г. ведно с Общи условия към него /л.112-л.124/, протоколи за предаване на преиздадена кредитна карта /л.125 и л.312-л.314/, искания за промяна на лични данни /л.310-л.311/, Споразумение за промяна на кредитен лимит по международна кредитна карта от 13.04.2011г. /л.308/ Споразумение за закриване на лимит за разсрочване /л.309/, извлечение от сметка по договор за издаване и ползване на международна кредитна /л.288-л.307/, разписки за теглени в брой и месечни извлечения за периода от м.ноември 2009г. до м. юни 2021г. /л.131-л.287/, се установяват следните обстоятелства:

На *****Г. ищцата е сключила два договора – Договор за кредит № *****Г., ведно с Общи условия, сключен между ищцата и „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД, сега с наименование „АЙКАРТ КРЕДИТ“ и Договор за издаване и ползване на международна кредитна карта iCARD MASTERCARD GOLD № *****Г. ведно с Общи условия и Тарифа, сключен с „ИНТЕРКАРТ ФАЙНАНС“ АД, сега с наименование „АЙКАРТ“ АД.

По силата на Договор за кредит № *****Г. кредитодателят „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД предоставя на кредитополучателя ищцата револвиращ кредит, който се усвоява чрез международна кредитна карта iCARD MASTERCARD GOLD и е с общ лимит 5600 евро, разпределен в Лимит за трансакции и в Лимит за разсрочване – всеки по 2800 евро. Съгласно чл.6 от Договора за кредит кредитодателят заплаща по картовата платежна сметка на кредитополучателя при картоиздателя сумата от всички извършени трансакции посредством предоставената кредитна карта iCARD MASTERCARD GOLD, включително и тези, които са били разсрочени, както и всички свързани с трансакциите разходи под формата на такси и комисионни. Съгласно чл.9 от договора за кредит и чл.8 от Общите условия към него, погасяването на задълженията се осъществява чрез превод по посочената в тази разпоредба сметка, плащане в брой в офис на кредитодателя или при представител на кредитодателя, включително и внасяне на пари в брой в офис на картоиздателя, който е упълномощен от кредитодателя да получава плащания от негово име. Предвидена е възможност кредитополучателят да погаси задължението си към кредитодателя и като внесе средства по картовата си платежна сметка при

картоиздателя. Съгласно чл.9.2 от договора за кредит кредитополучателят се задължава ежемесечно да внася към кредитодателя минимална погасителна вноска в размер на 4% от сумата на усвоения кредит, плюс начислените лихви, неустойки и такси и размера на надвишения кредитен лимит ако има такива за съответния отчетен период и е посочено в месечното извлечение.

По силата на Договор за издаване и използване на международна кредитна карта iCARD MASTERCARD GOLD от *****г., ведно с Общи условия и тарифа, ответникът, в качеството му на картоиздател, издава и предоставя на ищцата, в качеството ѝ на картодържател, международна кредитна карта iCARD MASTERCARD GOLD, както и открива и води платежна сметка на картодържателя, която обслужва извършените с картата трансакции, за което се дължат съответните такси и комисионни възнаграждения и чрез която карта се усвоява кредита, предоставен от „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД (чл.1, чл.7 и чл.9 от договора). Съгласно чл.8 и чл.8.2 от договора за издаване на кредитна карта от *****г. картополучателят може по всяко време да предоставя средства по картовата платежна сметка за целите на извършване на платежни операции с картата, като ги внесе в брой в офис или при представител на картоиздателя или ги преведе по посочена от картоиздателя банкова сметка. В случай че картодържателят е усвоил средства от предоставения му кредит и те са предоставени от картоиздателя по картовата му платежна сметка, с подписването на договора за издаване на кредитна карта картодържателят се съгласява, нарежда и възлага на картоиздателя да заплаща незабавно всички постъпили по платежната сметка средства за погасяване на задълженията на картоиздателя към кредитодателя, като в този случай предоставените по картовата платежна сметка средства се използват единствено за погасяване на задължението към кредитодателя.

От заключението по ССЧЕ, изготвено от вещото лице И.С., се установява, че ищцата е извършила 57 броя вноски на обща стойност 14505,90 евро или 28381 лв., която сума е получена от ответното дружество и за които плащания са представени с исковата молба вносни бележки. Установява се, че за периода 15.10.2009г. до 31.05.2021г., по Договора за кредит № *****г., ищцата е усвоила сума в размер на 34 018,58 евро, като към 31.05.2021г. непогасеният от остатък от кредита е в размер на 6687,65 евро. Съгласно заключението всички погасителни вноски в общ

размер на 14505,90 евро или 28381 лв. са отразени счетоводно по договор № *****Г. в системата на „АЙКАРТ КРЕДИТ“ АД.

Установява се от протоколите за предаване на кредитни карти, че считано от *****Г. на ищцата са предоставени кредитни карти, чрез които ищцата е извършвала трансакции със средствата, предоставени от „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД по силата на Договор за кредит № *****Г.

Страните принципно не спорят, че ищцата е извършвала плащания на ответното дружество, като обстоятелството, че ищцата е заплатила на ответното дружество, в периода август 2014г. – юни 2020г., на различни дати, парични суми в общ размер на 14 505,90 евро или 28 381 лв., се установява от приетите като писмени доказателства копия от вносни бележки и от заключението на вещото лице по ССчЕ. Спорният по делото въпрос е наличието на основание от ответника да получи процесните суми.

От събраните по делото писмени доказателства и заключението по ССчЕ се установява, че процесните плащания представляват дължимите минимални погасителни вноски по чл.9.2 от договора за кредит, които вноски ищцата е трябвало да прави в изпълнение на задълженията си на кредитополучател, поради това, че ползва паричните средства, предоставени □ от „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД по Договор за кредит № *****Г.

Първото усвояване на предоставения от „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД кредит по силата на тристранното споразумение за прехвърляне на кредит от *****Г. е в размер на 2482,87 евро или 4856,08 лв. и представлява задължението на ищцата към „АЙКАРТ“ АД по процесния договор от *****Г. Това задължение на ищцата по оспорения договор от *****Г. е погасено със средства от кредита, отпуснат на ищцата по силата на договора за кредит № *****Г., с което се осъществява първото усвояване по този договор. След *****Г. ищцата многократно е усвоявала суми, предоставени ѝ от „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД по Договор за кредит № *****Г., като е използвала кредитната карта, издадена от „АЙКАРТ“ АД по новия договор за кредитна карта от *****Г. Средствата са използвани от ищцата за заплащане на цената на стоки и услуги, теглене в брой, разсрочване на задължения за извършени покупки с картата. В резултат на извършените многократни усвоявания на парични средства по сключения договор за кредит от *****Г., които парични средства са били усвоени посредством картата, издадена по

договора за кредитна карта от *****Г., за ищцата е възникнало задължението съгласно чл.9.2 от договора за кредит № *****Г. да връща ползвания револвиращ кредит като заплаща месечната минимална погасителна вноска и начислените лихви, неустойки и такси и размера на надвишения кредитен лимит (ако има такива) за съответния месец. Така платените от ищцата парични суми не са получени от ответното дружество без основание. На първо място същите са получени не на основание сключения между ищцата и ответното дружество Договор за издаване и ползване на международна кредитна карта от *****Г., а на основание два други, последващи процесния договор от *****Г., новосключени договори, а именно: Договор за кредит № *****Г. и Договор за издаване и ползване на международна кредитна карта от *****Г. Между ищцата и ответното дружество, както и между ищцата и „АЙКАРТ КРЕДИТ“ АД, са налице валидни облигационни отношения, по силата на които са извършени процесните преводи на суми от ищцата на ответното дружество, при което положение същите не са получени без основание и следователно не подлежат на връщане. В случая правнорелевантни за предмета на спора са отношенията между ищцата и ответното дружество по сключения договор за издаване и ползване на кредитна карта. Ищцата е предявила искове за връщане на процесната сума като получена без основание от ответното дружество. Основание за получаване на процесните суми от ответното дружество е именно Договорът за издаване и ползване на кредитна карта, сключен на *****Г., като безспорно се установи, че процесните плащания са извършени по този договор, а не по Договора за издаване и ползване на международна кредитна карта, сключен на *****Г. С този договор ответното дружество се е задължило да издаде и предостави на ищцата международна кредитна карта и да открие и води картова платежна сметка на ищцата, която сметка обслужва извършените от ищцата трансакции. Между страните е уговорено, че по тази картова платежна сметка ще постъпват средства от едно трето за отношения между ищцата и ответника лице, които средства се предоставят на ищцата по силата на сключен между нея и третото лице договор за кредит (чл.7 от договора за кредитна карта от *****Г.). Това трето лице е „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД, а средствата, които постъпват по картовата платежна сметка, са в размер на отпуснатия кредитен лимит по Договор за кредит № *****Г. На следващо място, доколкото страните по Договор за кредит № *****Г., т.е.

ищцата и „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД, са договорили, че една от възможностите за погасяване на задълженията по договора за кредит е плащане в брой в офис на картоиздателя, който е упълномощен от кредитодателя да получава плащания от негово име, със сключването на договора за издаване на кредитна карта от *****г. ответното дружество се е задължило да заплаща незабавно всички постъпили по платежната сметка средства за погасяване на задълженията на ищцата към „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД, като в този случай предоставените по картовата платежна сметка средства се използват единствено за погасяване на задължението към кредитодателя. Следователно посредством водената от ответника картова платежна сметка се обслужват правата и задълженията на ищцата, които произтичат от сключения между нея и третото лице „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД договор за кредит. В този смисъл право на ищцата по силата на договора за кредит е да получи средства в рамките на договорения лимит, които средства постъпват по водената от ответното дружество картова платежна сметка, и съответно задължение на ищцата, в случай че е усвоила средства, е да погаси задълженията си към кредитодателя „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД, като един от възможните начини е като преведе пари по картовата платежна сметка, водена от ответното дружество. Ето защо, тези средства, които са получени по водената от ответното дружество картова платежна сметка, не са получени без основание, те са получени на основание сключения Договор за издаване и ползване на международна кредитна карта от *****г., като пак на основание същия договор, по възлагане на ищцата, всички постъпили от нея по картовата платежна сметка средства ответното дружество незабавно е следвало да заплати на кредитодателя на ищцата „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД за погасяване на задълженията ѝ. За наличието на основание за получаване на тези суми от ответното дружество, след като същите са били насочени за погасяване на задълженията на ищцата по договора за кредит, сключен с „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД, са ирелевантни самите отношение между ищцата и третото лице кредитодател „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД. Това, че тези суми са насочени към погасяване на тези задължения на ищцата, се установява от заключението по ССЧЕ, съгласно което всички направени от ищцата 57 вноски са отразени счетоводно, в системата на „АЙКАРТ КРЕДИТ“ АД (с предишно наименование „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД), по договор за кредит № ****г. В тази връзка са неотносими възраженията за

нищожност на Договор за кредит № *****Г. и Споразумение за промяна на кредитен лимит по международна кредитна карта, които договор и споразумение са сключени между ищцата и „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД. Ответното дружество не е страна по тях, от същите за него не възникват нито права, нито произтичат задължения в отношенията му с ищцата. Дали договорът за кредит и споразумението са нищожни на сочените от ищцата основания или само някои от клаузите са такива, това не може да рефлектира върху отношенията между ищцата и ответното дружество и не може да обоснове извод, че получените от ответното дружество парични суми са получени без основание и поради това да подлежат на връщане. Както и неотнормимо към предмета на това дело е реалният размер на дълга на ищцата към „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД по Договор за кредит № *****Г. От съдържанието на двата договора от *****Г. за кредит и за издаване и ползване на кредитна карта следва, че „получател“ на процесните суми е не ответното дружество, а „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД (със сегашно наименование „АЙКАРТ КРЕДИТ“ АД), тъй като един от възможните начини за погасяване на задълженията на ищцата, е посредством плащане на картоиздателя, за което той е упълномощен от кредитодателя, т.е. упълномощен е да получава плащания от негово име. От казаното следва, че в случай, че тези парични средства се явяват недължимо платени, в контекста на повдигнатите възражения за недействителност на договора за кредит и споразумението за промяна на кредитния лимит, то не ответникът е материалноправно легитимиран да отговаря по така предявената претенция. Процесните парични средства са получени във връзка със съществуващите между ищцата и трето за спора лице - „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД, кредитни отношения, като ответникът има само задължението да води картовата платежна сметка, по която постъпват паричните суми за погасяване на кредитните задължения на ищцата, и ако тези постъпили парични суми подлежат на връщане поради пороци в отношенията между ищцата и третото лице кредитодател, в частност поради нищожни клаузи на сключения между тях договор за кредит, то тези суми не може и следва да бъдат търсени от ответното дружество, което в случая не се явява материалноправно легитимирано да отговаря. Ответното дружество като доставчик на платежна услуга само е опосредило получаването на погасителните вноски, дължими по договор за кредит № *****Г. от ищцата в качеството ѝ на

кредитополучател към кредитодателя „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД. По тези съображения направените от ищцата възражения за нищожност на Договор за кредит № *****Г., сключен между нея и „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД, както и за нищожност на Споразумението за промяна на кредитен лимит по международна кредитна карта, сключено на *****Г. между ищцата и „ИНТЕРКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД, са неотносими към предмета на спора и като такива няма да бъдат разгледани от съда.

Относимо се явява единствено възражението за нищожност на Договор за издаване и ползване на международна кредитна карта iCARD MASTERCARD GOLD, сключен на *****Г. между ищцата и ответното дружество. Ищцата твърди, че същият е нищожен, тъй като към датата на сключване на договора ответникът не е имал правото да извършва платежни услуги и да издава електронни пари. На отделно основание релевира възражение за нищожност на договора, като сключен в нарушение на чл.13 ЗПК /отм./. Възраженията за нищожност са неоснователни, по следните съображения:

Издаването и обратното изкупуване на електронни пари не е предмет на сключения договор и в тази връзка е ирелевантно кога ответното дружество е получило лиценз за издаване на електронни пари.

Действащото законодателство към датата на сключване на договора за кредитна карта не е предвиждало лицензионен режим за извършване на дейност по предлагане на платежни услуги. Лицензионният режим се въвежда с приемане на ЗПУПС в редакцията му ДВ, бр.23/ 27.03.2009г., в сила от 01.11. 2009г. /отм., ДВ, бр.20/ 06.03.2018г./. Към релевантния момент– датата на сключване на оспорения договор за кредитна карта от *****Г., е действал регистрационен режим, като ответното дружество е било надлежно вписано в Регистъра на финансовите институции по чл.3, ал.1 от ЗКИ, което обстоятелство се установява от прието по делото Удостоверение с изх. № *****Г., издадено от БНБ, Дирекция „Специален надзор“, Управление „Банков надзор“ /л.119/. С разпоредбата на §9 ПЗР на ЗПУПС /отм./ от 2009г. се дава възможност на дружествата, които извършават до влизане в сила на закона, дейност по предоставяне на платежни услуги по чл.4 от закона, в тримесечен срок от влизане в сила на закона, да подадат заявление до БНБ за издаване на лиценз, като в противен случай няма да имат право да извършват

дейност като платежна институция. В допълнение следва да се посочи, че разплащането е осъществявано по банкова сметка, открита в банкова институция, като конкретната банкова сметка е посочена не в договора за кредитна карта, а в договора за кредит № *****Г., в чл.9.

Предмет на договора за издаване и ползване на кредитна карта е договор за платежна услуга, а не е договор за предоставяне на потребителски кредит, поради което Законът за потребителския кредит не е приложим към него. В тази връзка възражението, че договорът е нищожен поради противоречие с чл.13 от ЗПК /отм./ е неотносимо.

Ищцата е предявила самостоятелен иск за признаване за нищожен на Договор за издаване и ползване на международна кредитна карта iCARD MASTERCARD GOLD от *****Г., сключен между ищцата и ответното дружество (с предишно наименование „ИНТЕРКАРТ ФАЙНАНС“ АД), по който иск съдът дължи произнасяне, независимо от установеното по- горе, че процесните плащания са извършени от ищцата не на основание този договор, а на основание сключен с ответното дружество друг договор, а именно на основание Договор за издаване и ползване на международна кредитна карта iCARD MASTERCARD GOLD от *****Г.

Ищцата претендира нищожност на договора, тъй като към датата на сключването му ответникът не е имал правото да извършва платежни услуги и да издава електронни пари. На отделно основание релевира възражение за нищожност на договора на основание чл.14, ал.1 от ЗПК /отм./, като сключен в нарушение на чл.7 и чл.10 от ЗПК /отм./, както и в нарушение чл.13 ЗПК /отм./. Прави възражение за нищожност на договора и поради това, че шрифтът, с който е написан, е по- малък от 12-ти размер. Възраженията за нищожност са неоснователни, по следните съображения:

По силата на процесния договор от *****Г. ответното дружество е предоставил на ищцата потребителски кредит, усвояван посредством кредитна карта и платежната сметка към нея. Издаването и обратното изкупуване на електронни пари не е предмет на сключения договор и в тази връзка е ирелевантно кога ответното дружество е получило лиценз за издаване на електронни пари.

Действащото законодателство към датата на сключване на процесния договор от *****Г. не е предвиждало лицензионен режим за извършване на

дейност по предлагане на платежни услуги. Лицензионният режим се въвежда с приемане на на ЗПУПС в редакцията му ДВ, бр.23/ 27.03.2009г., в сила от 01.11. 2009г. /отм., ДВ, бр.20/ 06.03.2018г./. Към релевантния момент – датата на сключване на договора *****, е действал регистрационен режим, като ответното дружество е било надлежно вписано в Регистъра на финансовите институции по чл.3, ал.1 от ЗКИ, което обстоятелство се установява от прието по делото Удостоверение с изх. № *****, издадено от БНБ, Дирекция „Специален надзор“, Управление „Банков надзор“ /л.119/. С разпоредбата на §9 ПЗР на ЗПУПС /отм./ от 2009г. се дава възможност на дружествата, които извършават до влизане в сила на закона, дейност по предоставяне на платежни услуги по чл.4 от закона, в тримесечен срок от влизане в сила на закона, да подадат заявление до БНБ за издаване на лиценз, като в противен случай няма да имат право да извършват дейност като платежна институция.

Към датата на сключване на процесния договор – *****, е приложим ЗПК /отм./ в редакцията си ДВ бр.53/ 30.06.2006г., в сила от 01.10.2006г. Законът в посочената му редакция не е предвиждал изискване за размера на шрифта при изписване съдържанието на договора за потребителски кредит. Изискването за размера на шрифта е въведено с изменение на чл.5, ал.4 от ЗПК ДВ, бр.35/ 2014г., с оглед на което цитираната разпоредба, на която се позовава ищцата, е неприложима към оспорения договор от *****.

Процесният договор за издаване и ползване на международна кредитна карта от ***** е договор за потребителски кредит, свързан с използването на кредитна карта по смисъла на чл.10 от ЗПК /отм./. Следователно минималното съдържание на този вид договор е определено в нормата на чл.10 от ЗПК /отм./ и изискванията за съдържание на договора, регламентирани в чл.7, т.4 – т.14 от ЗПК /отм./ не са приложими. Процесният договор не е нищожен на основание чл.14, ал.1 от ЗПК /отм./, тъй като при анализа на съдържанието му се установява, че са изпълнени изискванията на чл.10 от ЗПК /отм./, както и не е нарушена разпоредбата на чл.13 от ЗПК /отм./. Съгласно изискването на чл.10, т.1 от ЗПК /отм./ горната граница на кредита е конкретно посочена в т.6 от договора – общ кредитен лимит 5500 лв. + 5500 лв., разпределен в лимит за трансакции и лимит за разсрочване. В т.7, т.7.1, т.7.2., т.7.3. и т.7.4. е посочено, че общият кредитен лимит е разпределен на лимит по картата и лимит за разсрочване на месечни вноски,

които лимити са по равно; размерът на лимита по картата е 5500 лв., размерът на лимита по разсрочване е 5500 лв.; картодържателят може да извършва трансакции с картата до общия кредитен лимит, ако използва възможността за разсрочване на плащанията на месечни вноски, но ако не използва тази възможност, може да извършва трансакции до лимита по картата; разполагаеми лимити (разполагаем лимит по картата и разполагаем лимит по разсрочване) са съответните общи лимити към даден момент, намалени с усвоените суми и непогасените задължения, включително такси, комисионни и лихви, определени в Тарифата, която е неразделна част от договора. В договора са посочени условията за ползване и връщане на кредита, което е изискване на чл.10, т.2 от ЗПК /отм./, а именно: в раздел „Условия за ползване и връщане“, което включва от т.6 до т.9.10 включително. Спазено е и изискването на чл.10, т.3 от ЗПК /отм./ в договора да са посочени годишния лихвен процент и разходите по кредита, ако има такива, приложими към момента на сключване на договора, както и условията, при които могат да бъдат променяни. Така в т.7.2 от договора е посочен конкретният размер на годишния процент на разходите – 23,00 %. Годишният лихвен процент е посочен в т.7.1 от договора – 16 %. Информацията са съдържа и в Тарифата към договора. В т.12, т.12.1, т.12.2 , т.12.3 и т.13 от договора са посочени условията и редът, при които може да се променят условията по него.

Не е налице противоречие с чл.13 от ЗПК /отм./, тъй като клаузите на договора са ясно и конкретно формулирани. Независимо от това, че използваният шрифт е по-малък от стандартно използвания в документооборота, не може да се определи, че съдържанието на договора не е видимо и четимо. Както беше посочено по-горе в мотивите към датата на сключване на процесния договор не имало законово изискване за размер на шрифта.

Въведените от ищцата по време на устните състезания възражения за нищожност на договора (поради липса на кредитен лимит и поради олихвяване на изтекли лихви) са преклудирани, поради което не следва да бъдат обсъждани от съда.

Гореизложеното обосновава неоснователност на предявените искове, които като такива следва да бъдат отхвърлени.

В частта по разноските.

С оглед изхода по делото – неоснователност на исковете, своевременно заявената претенция за присъждане на направените по делото разноси и представените доказателства за тяхната направа, ищцата следва да бъде осъдена да заплати разноси на ответното дружество, които са в размер на 2784,24 лв., съгласно представен списък по чл.80 от ГПК и доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от П. В. Й., ЕГН *****, с адрес гр. *****, ул. „*****“ № *, ет.*, ап.**, против „АЙКАРТ“ АД, ЕИК 175325806, със седалище и адрес на управление гр. Варна, Бизнес парк Варна № Б1, да бъде признато за установено по отношение на ответника, че Договор за издаване и ползване на международна кредитна карта iCARD MASTERCARD GOLD от ****Г. е нищожен, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от П. В. Й., ЕГН *****, с адрес гр. *****, ул. „*****“ № *, ет.*, ап.**, против „АЙКАРТ“ АД, ЕИК 175325806, със седалище и адрес на управление гр. Варна, Бизнес парк Варна № Б1, за заплащане на сумата 28950,89 лв., получена без основание по един нищожен договор, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от П. В. Й., ЕГН *****, с адрес гр. ***, ул. „*****“ № *, ет.*, ап.**, против „АЙКАРТ“ АД, ЕИК 175325806, със седалище и адрес на управление гр. Варна, Бизнес парк Варна № Б1, за заплащане на сумата 28950,89 лв., получена без основание по прекратен договор, като неоснователен.

ОСЪЖДА П. В. Й., ЕГН *****, с адрес гр. *****, ул. „*****“ № *, ет.*, ап.**, да заплати на „АЙКАРТ“ АД, ЕИК 175325806, със седалище и адрес на управление гр. Варна, Бизнес парк Варна № Б, сумата от **2 278,24 лв. /две хиляди двеста седемдесет и осем лева и двадесет и четири стотинки/**, разноси за производството по гр. дело № 1310/ 2021г. по описа на Окръжен съд – Пловдив.

Решението е постановено при участието на трето лице- помагач на

страната на ответника „АЙКАРТ КРЕДИТ“ ЕАД, ЕИК 200739331, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 76А, ет.8.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд – гр. Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____